

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

22 de febrero - 22. februarja 1996

LETO (AÑO) LV (49)

Štev. (Nº) 5

„Ali razume po naše?“

Ministrske spremembe

ZL IZ KOALICIJE

Z izstopom Združene liste socialnih demokratov (ZLSD) iz tristrankarske vladne koalicije sta v vladi ostali samo dve stranki: Liberalna demokracija Slovenije (LDS) in Slovenski krščanski demokrati (SKD). V parlamentu je razmerje 44 poslancev vladnih strank proti 46 poslancev opozicije. Predsednik vlade Janez Drnovšek ocenjuje, da ima kljub manjšini zadostno podporo v parlamentu, zato ne načrtuje novih partnerjev v vladi in meni, da ni razlogov za vladno krizo ali morebitne predčasne volitve.

Združena lista se je odločila za izstop iz vlade, potem ko je premier predlagal razrešitev ministra te stranke za gospodarske dejavnosti Maksa Tajnikarja, proti kateremu je opozicija že v začetku lanskega novembra vložila interpelacijo, ker naj bi prekoračil pooblastila pri izvajanju sanacije podjetja TAM, in zato ker vlada po novem vodi brezobzirno liberalistično gospodarsko in socialno politiko, ki je za ZL nesprejemljiva. Predsednik stranke Janez Kocijančič je menil, da je premier razrešitev ministra Tajnikarja predlagal ker Združena lista ni podprla vladnega predloga sprememb pokojninske zakonodaje, ki neusklajeno z upokojenci ter brez soglasja v koaliciji v letu 1996 bistveno poslabšujejo položaj in pravice upokojencev.

Predsednik vlade Drnovšek pa je glasovanje Združene liste ob pokojninskem zakonu ocenil kot kršitev koalicijske pogodbe in podpisanega sporazuma o proračunu, za katerega se je opredelila tudi ta stranka. Odhod Združene liste iz vlade pa označil za volilno potezo in demagogijo (volitve v letošnji evropski jeseni imajo tudi svoj vpliv, saj si hočejo bivši komunisti umiti roke in odstopiti od odgovornosti, ki jih predstavljajo gospodarski ukrepi za sanacijo položaja, ki so ga sami ustvarili v petinštridesetih letih). Premier je v izjavi po izstopu Združene liste opozoril, da so trdne finance bistveno vprašanje, ki ga mora vlada rešiti.

Parlamentarne stranke so se na odhod Združene liste odzvale razmeroma umirjeno in s prevladujočim stališčem, da liberalno-krščanska koalicija lahko izpelje mandat do volitev. Predsednik SKD prof. Lojze Peterle, ki je nekaj dni pred izstopom ZL predlagal Drnovšku, naj s tretjo partnersko koalicijo prekine pogodbo, je novo razmerje na politični sceni označil za bolj pregledno. Doslej največja opozicijska stranka Slovenska ljudska stranka (SLS), ki je po prestopu Združene liste v opozicijo na drugem mestu, meni, da bi mesece do volitev najlažje preživela tehnična vlada. SLS je vedno pripravljena na pogajanja z vlado o perečih vprašanjih ter na konstruktivno sodelovanje pri tistih vladnih projektih, ki pokrivajo program stranke. Po mnenju predsednika Socialdemokratske stranke (SDSS) Janeza Janša na tiskovni konferenci bi morala izstopiti druga stranka, namreč SKD. ZL je načrtovala izstop že dosti prej kot del volilne strategije, s katero bi pridobili volilce med upokojenci, hkrati pa so se želeli tik pred volitvami izogniti politični odgovornosti za slab gospodarski položaj.

Z izstopom Združene liste iz vladne

koalicije se spreminja tudi razmerje sil v državnem zboru, kjer so imele tri vladne stranke doslej večino: LDS je predstavljalo 30 poslank in poslancev, SKD 15 in ZSLD 14, skupaj 59 od 90 poslanskih mest. Po novem imata stranki, ki formalno sestavljata koalicijo, 44 mest, torej dva premalo za zagotovitev večine. Razmerje sil naj bi bilo naslednje: LDS 24, Zeleni-ESS (ki so del LDS, a s svojo poslansko skupino) 5, SKD 15. Opozicijo sestavljajo Združena lista s 14 poslanci, SLS 12, SDSS (Janša) 4, Demokratska stranka Slovenije 3, Slovenska nacionalna stranka 3, Slovenska nacionalna desnica 3, Skupina samostojnih poslancev 3 in še dva poslanca narodnostnih skupnosti ter dva samostojna poslanca.

NOVI MINISTRI

Z izstopom Združene liste so odstopili od svojih ministrskih mest štirje člani stranke. Prvi je odšel minister za gospodarske dejavnosti Maks Tajnikar, naslednje dni pa še ministrica za delo, družino in socialne zadeve Rina Klinar, za kulturo Sergij Pelhan in za znanost in tehnologijo dr. Rado Bohinc.

Novi minister za gospodarske dejavnosti je od konca januarja Metod Dragonja, enainštiridesetletni diplomirani ekonomist, zaposlen v Leku in od leta 1988 njegov generalni direktor. Od združenja Manager je ravno dobil priznanje „menedžer leta 1995“.

Na izredni seji državnega zbora v sredo, 7. februarja so poslanci s tajnim glasovanjem potrdili izbiro predsednika vlade. Novi minister za kulturo je Janez Dular (človek slovenske pomladi, nekdanji tajnik za Slovence po svetu v Peterletovi vladi), Andrej Umek (SKD) pa minister za znanost in tehnologijo. Oba sta dobila po 48 glasov, 31 poslancev pa je bilo proti. Tone Rop (LDS), novi minister za delo, družino in socialne zadeve pa je prejel 52 glasov in 27 proti.

PRVE PREIZKUŠNJE

Takoj po spremembah v parlamentu so poslanci LDS in SKD s pomočjo nekaj opozicijskih poslancev zbrali odločno večino in uveljavili nekatere spremembe pokojninske zakonodaje, brez katerih bi, po besedah finančnega ministra Mitja Gasparija, zmanjkalo denarja za polovico mesečnih pokojnin. Sprožili pa so nezadovoljstvo upokojencev, ki so uprizorili protest pred stavbo parlamenta. Prišlo je kakih pet-šest tisoč iz raznih delov Slovenije in se s transparenti mirno sprehajali mimo vladne palače do parlamenta. V protestni izjavi so izrazili svojo jezo in ogorčenje zaradi sprememb pokojninskega zakona, napovedali ustavni spor zaradi tega, po njihovo grobega posega v njihove materialne pravice, ki sta ga skupaj z vlado zagrešili poslanski skupini LDS in SKD. Zahtevali so srečanje z Jožefom Školčem, predsednikom državnega zbora, vendar jih je sprejel Štefan Kociper, predsednik odbora za zdravstvo, delo, družino in socialne zadeve. Minister Tone Rop pa je napovedal takojšnje pogovore s predstavniki nezadovoljnih upokojencev.

Po STA in „Slovencu“

buda za to, da nadaljujemo z gojenjem slovenščine v tej naši «Sloveniji v svetu». Ne kot prisila, temveč kot razširitev lastnega obzorja, korak naprej v splošni kulturi in — ne nazadnje — kot spoštovanje do maternega jezika.

Kopici «moralnih» razlogov se pridružijo tudi «trgovski»: saj z znanjem jezika lahko v Sloveniji marsikaj sami pogledamo, kupimo, povprašamo, ne da bi bili odvisni od spremljevalca-prevajalca. S tem je človek drugače kategoriziran: iz turista postane «naš»; z njim se lahko pomeni vsak o vsakovrstnih stvareh in vstopi v osebni svet sogovornika, obenem pa mu lahko odpre vrata v svoj prostor.

Razvoj dogodkov v Sloveniji od časa preobrata k demokratični ureditvi države in osamosvojitvene odločitve nam olajša delo v tem pogledu. Večje možnosti potovanja večajo tudi možnosti nakupa knjig, kaset in videokaset, s katerimi svoj klasični jezikovni zaklad obogatimo z modernejšimi izrazi in tako sledimo razvoju živega sodobnega jezika. To pomeni tudi seznanjanje (ki ne pomeni že sprejemanje) s tekočimi izrazi v pogovoru mladih, ki dan za dnem ustvarjajo svoj lastni sočni in zanimivi žargon, kar nam istočasno vzbuja ogorčenje in privlačnost nad izrazoslovjem. Hočeš nočeš je to tudi (včasih) nujna posledica življenjske moči jezika.

Brez dvoma je bilo o tem že velikokrat pisano in to z veliko globljimi posegi, boljšimi izrazi in prepričljivejši. Je pač to tematika, ki ima zagotovljene centimetre v naših časopisih, govorih na prireditvah in roditeljskih sestankih v slovenskih šolah. Vendar je najmočnejši dokaz ravno prijeten občutek, ki ga ima človek, ko na obisku Slovenije more slediti pogovoru in sodelovati v njem.

In končno tudi pohvala o obvladanju slovenščine dobro dene.

GB

Prešernove nagrade

Na predvečer slovenskega kulturnega praznika, 7. februarja, so podelili nagrade. Letošnja Prešernova nagradjenca sta pesnik Veno Taufer, za literarni opus, in baletni plesalec Vojko Vidmar za življenjsko delo. Nagrade Prešernovega sklada so prejeli scenograf Marko Japelj za scenografijo v predstavah La Divina Commedia in Ruska misija, operna solistka Milena Morača za vlogo Skladatelja v Straussovi operi Ariadna na Nakosu in Jenufe v Janačkovi operi, oblikovalec Zdravko Pečič za oblikovanje vizualnih komunikacij, igralec Branko Šturbej za vlogo Kralja Ludvika XIII. v predstavi Aleksandra Dumasa Trije Mušketirji in Karla Rossmana v predstavi Amerika Franca Kafke, pesnik Uroš Zupan za zbirko Odpiranje Delte in pisatelj Vlado Žabot za roman Pastoral.

Slavnostni govornik je bil lanskoletni nagradjenec, pisatelj Alojz Rebula. Njegovo razmišljanje se je razvijalo ob Prešernovem sporočilu: sporočilo smisla, slovenstva in kulture. Rebula se je zavzel za pokončno

držo slovenstva in se vprašal, ali bomo znali vzdržati pred poplavo nečlovečnosti: materializma, cinizma in perversije. Dejal je tudi, da moramo slovenstvo sprejeti prešernovsko: naravno, ljubeče, nepodkupljivo, samoumevno. Da Prešeren v Zdravljici izraža nagonsko vero v prihodnost naroda, «slovenš ne cele». Vanjo bi danes nedvomno vključil, o tem je Rebula prepričan, vse tri Slovenije: matično, zamejsko in zdmosko.

Na sam Prešernov dan pa je od 11. do 17. ure potekal literarni maraton v knjigarni Kazina. Gostujoči avtorji so bili Marjeta Novak Kajzer, Matjaž Kmecl, Miloš Mikeln, Rudi Šeligo, Janez Kajzer, Ciril Zlobec, Jože Hudček, Veno Taufer, Jani Virk, Alojz Ihan, Tomo Virk, Milan Dekleva, Tomaž Šalamun, Uroš Zupan, Kajetan Kovič, Tone Pavček, Boris A. Novak, Ivo Svetina, Evald Fliser, Andrej Blatnik, Vlado Žabot in Vinko Möderndorfer. Mer premori so nastopili Jani Kovačič, Zoran Predin, Boštjan Soklič in glasbena skupina Autodafé.

Zgodilo se je v Sloveniji

NOV NAČIN USKLAJEVANJA POKOJNIN

Poslanci državnega zbora so po sedmih dneh končali to izredno proračunsko sejo ter sprejeli še novelo zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ter med drugim izglasovali vladni amandma o načinu usklajevanja pokojnin, s tem ukinili proračune in določili, da se bodo pokojnine usklajevale v razmerju do povprečnih plač v minulem letu, povečanih z rastjo življenjskih stroškov, pri tem pa se nominalno ne bodo zmanjševale. Zakon so v celoti podprli Liberalna demokracija Slovenije z izjemo Dragana Černetiča iz frakcije Sivih panterjev, Slovenski krščanski demokrati ter dva člana Skupine samostojnih poslancev, proti pa so bili Združena lista socialnih demokratov, Slovenska ljudska stranka, Socialdemokratska stranka Slovenije, Demokratska stranka Slovenije, Slovenska nacionalna stranka in Slovenska nacionalna desnica.

6.546 DIPLOMIRANCEV

Minister za šolstvo in šport Slavko Gaber in državni sekretar Pavle Zgaga sta predstavila novelo pravilnika o maturi ter pravilnik o razpisu za vpis in izvedbo vpisa v visokem šolstvu, ter novi zakon o strokovnih in znanstvenih naslovih, s katerim naj bi DZ na novo uredil 30 let staro zakonodajo na tem področju. Gaber je še povedal, da je lani na slovenskih univerzah diplomiralo 6546 študentov, kar je po mnenju ministra prvi rezultat bistveno višjih vpisov v preteklosti.

SESTANEK GUVERNERJEV CENTRALNIH BANK

Svet Banke Slovenije (BS) se je seznanil s pismom guvernerja Narodne banke Jugoslavije Dragoslava Avramovića guvernerju BS Francetu Arharju, v katerem predlaga sestanek guvernerjev centralnih bank držav, nastalih na ozemlju nekdanje Jugoslavije, in se strinjal s takšnim sestankom „na nevtralnem terenu ali v Sloveniji“. S takšnim sestankom so, kot piše BS, strinjajo tudi guvernerji drugih centralnih bank držav, nastalih na ozemlju nekdanje SFRJ.

SLOVENSKA HIŠA V ATLANTI

Slovenski veleposlanik v ZDA Ernest

Petrič in predsednik Olimpijskega komiteja Slovenije Janez Kocijancič sta v središču Atlante odprla Slovensko hišo, ki bo odprta do konca letošnjih olimpijskih iger v Atlanti (začetek avgusta), je namenjena predstavitev Slovenije, njenega gospodarstva in turizma. Na približno 200 kvadratnih metrih bodo postavili tudi številne razstave. Dve sta že odprti.

JANUARSKA INFLACIJA

Cene na drobno so bile januarja v primerjavi z decembrom lani v povprečju višje za en odstotek, v primerjavi z januarjem 1995 pa so bile za 8,5 odstotka. Cene življenjskih potrebščin so bile januarja višje za 1,4 odstotka.

BREZPOSELNOST

Predstavniki Republiškega zavoda za zaposlovanje so predstavili podatke o številu brezposelnih ter nov način vodenja evidenca iskalcev zaposlitve in evidence o brezposelnih osebah. V Sloveniji je bilo decembra lani 126.759 brezposelnih oz. 2,6 odstotka več kot decembra 1994.

LANI JE BILO 121 NOVIH DOKTORJEV ZNANOSTI

Lani je doktoriralo 121 mladih raziskovalcev, od teh 112 na ljubljanski univerzi (podiplomsko so se usposabliali na 22 fakultetah), sedem na Univerzi v Mariboru (na petih fakultetah), dva mlada raziskovalca pa v tujini (Velika Britanija in ZDA).

PORABA ELEKTRIKE NARAŠČA

Slovenske hidro- in termoelektrarne so lani proizvedle 9130 milijonov kilovatnih ur (kWh) električne energije, potrebe Slovenije pa so znašale 9739 milijonov kWh. Lanske potrebe po elektriki so bile gledane na leto 1994 kar za 2,8 odstotka večje. Hidroelektrarne so lani proizvedle 2955 milijonov kWh, kar je za 330 milijonov oz. za deset odstotkov manj, kot so načrtovali v elektroenergetski bilanci. Termoelektrarne skupaj z jedrsko elektrarno Krško so lani proizvedle 6175 milijonov kWh, kar je za 363 milijonov kWh oz. za 6,3 odstotka več, kot so načrtovale. Lanski uvoz elektrike je znašal 725 milijonov kWh, izvoz pa približno 100 milijonov kWh.

Po STA

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Počitnice so za nami in v teh treh tednih, ko ni izhajal naš list, se je dogodilo mnogo zanimivega. Od vseh dogodkov pa gotovo izstopa razkol v Solidarni fronti, ki je vse presnetila in ki vključuje v argentinsko politiko nov činitelj, in temu novemu razvoju še ni jasno videti smeri, še manj konca.

SVA SE LJUBILA

Cepitve niso novost v argentinskih političnih strankah. Daleč v zgodovino sega navada, da notranje razdrtje rodi prelom in navadno iz ene stranke nastanejo dve ali tri, ali še več. Svoj čas je bilo to lastno radikalom, ko se je stranka cepila na dve veliki skupini (UCRP — UCRI), potem še desarmoliste ter intransigente. Svojo bogato zgodovino cepitev imajo tudi argentinski socialisti, ki je doslej še niso premostili. A ni bilo običajno, da bi od političnih strank „kapljalo“ in da bi te „kaplje“ potem rodile nove formacije. To se dogaja od leta 1993, ko je prvotna „skupina osmih“ zapustila peronizem in pričela iskati svoje poti.

Ta dogodek je pričel graditi pojav novih ideoloških poti „srednje leve“ (in „leve sredine“), ki je počasi, preko raznih „front“ (Južna, Velika) prišla do sedaj Solidarne fronte, formacije, ki je na zadnjih predsedniških volitvah zasedla drugo mesto (za peronisti in pred radikali), in na senatorskih volitvah v prestolnici prepričljivo zmagala in pogazila obe „večinski“ stranki.

Solidarna fronta je postala tista „tretja sila“ o kateri so dolga leta sanjali argentinski politikologi, po kateri so vzdihovali politični opazovalci in katere je krvavo potrebovala argentinska družba, da se reši težkih verig gnilega bipartidizma.

A sama narava graditve Fronte je končno sabotirala njen končni polet. Ta način kapljanja in posameznih pritokov je končno povzročil hudo rano, ko je osebnostna zagnanost in politična slepota udarila z nepričakovane strani. Vse se je začelo, ko je bivši notranji minister Gustavo Béliz zapustil vrste peronizma. Bordón, eden izmed dveh glav Fronte, ki je že dolgo prežal na ta Bélizov korak, ga je hotel pritegniti v Fronto, ni imel boljše ideje kot ponuditi mu župansko kandidaturu prestolniškega mesta. Vse bi bilo v redu, če za to mesto Fronta ne bi že določila socialista La Porto. In sam Bordón je svoj čas pristal na to kandidaturu. Ustanovitelj in ostali vodja Fronte Chacho Alvarez se je dokončno zoperstavil tej nameri, podprl La Porto in zaprl vrata Bélizovi kandidaturi. Vse to pa se je dogajalo sredi medsebojnih obtožb, manjših afer in javne blamaže. Pri tem je najbolj trpel ugled same Fronte, ki je doslej pred volilci imela prizvok resnosti in zanimanja za javno zadevo bolj kot za osebnostne politične interese; sedaj pa je izgledalo, da „vse velja“, kadar gre za to, kdo koga unese za določeno kandidatno mesto.

Navidezno so bili argumenti enega in drugega sicer veljavni. Alvarez je trdil, da ni resno postavljati ob stran že določene kandidata, in še, da bi Béliz nikdar ne zapustil peronizma, če bi ugodili njegovi želji odprtih notranjih volitev v decembru, torej, da gre le za kandidaturu in ne za ideološko nesoglasje s peronistično vlado. Bordón pa je trdil, da če je Fronta res demokratska mora določiti svojega kandidata na odprtih volitvah, na katerih naj tekmuje La Porto in Béliz. V Fronti sami

pa je vedno bolj raslo nezadovoljstvo proti Bélizu, češ da dejansko soglaša z vladno politiko, katere nikdar ni kritiziral in da torej v Fronti nima nič opraviti, kar je tudi res, saj je znana Belizova desničarska pozicija, daleč daleč od levičarskih formacij Fronte.

ADIJO, PA ZDRAVA OSTANI

Ko je vsak izmed igralcev drame svoje zahteve pripeljal do ekstreme, je bil izid en sam in logičen: Bordón je izjavil, da zapuša Solidarno fronto. Tega ni storil le zato, ker ostale stranke niso sprejele Bélizove kandidature, marveč ker je v njegovi lastni stranki (PAIS) nastajala vedno večja opozicija proti Bélizu in proti njemu samemu zaradi „samovoljnega nastopanja“ in zlasti ker je bilo v javnosti opaziti vedno večje nezadovoljstvo proti Bordónovem ravnanju. Ugled dotlej priljubljenega politika je naravnost strmoglavil. Javnost je po svoje reagirala ob dogodkih v Fronti in mnogi so imeli Bordónov korak za enostavno izdajstvo. V politiki je o tem težko razpravljati in kaj takega trditi, a javnost ima svoje dojemanje in svoja pravila.

Če se je ostali del Fronte spričo teh dogodkov le še bolj povezal, pa je kriza s polno močjo udarila stranko PAIS. Prišlo je do hudih notranjih sporov in do enostavnega upora proti Bordónu, ko so številne sekcije stranke sklenile, da ne bodo sledile vodji, marveč da bodo ostale v Fronti in se udinile z Alvarezom in njegovimi. Naenkrat se je Bordón znašel, da nima ne vodstva, komajda še del stranke. In tedaj je v njem dozorela gesta, ki ni običajna v argentinski politiki. Sklenil je, da se začasno umakne: javno je priznal, da se je zmotil in kot gesto iskrenosti podal ostavko na senatorsko mesto (senator bi bil do leta 2001).

To pa je bilo že več kot prenese argentinsko politično čutenje. Mnenja so se delila, od tistih, ki so opevali Bordónov korak kot posnemanja vredno zadržanje, pa do tistih, ki so v vsem videli le spletke vladnih arhitektov, ki jim je uspelo dvoje: hudo raniti nevarno Fronto in doseči v senatu naknadno mesto za vladnega simpatizerja. Bordónovo mesto bo namreč po določitvi nove ustave zasedel čistokrvni menemist, s čemer vlada le še utrdi svojo moč v senatu.

S tega vidika se res vlada še najbolj okoristi z afero v Fronti. Sedaj pa je predsednik Menem pričel še kampanjo, da se Bordón vrne v peronizem. To je sicer politično nemogoče, a vladi kaj prav pride to govoričenje. Škandal v Fronti je tudi zaenkrat ustavil nove odtok iz peronizma, in tudi podpora, ki jo je Béliz užival pri marsikaterem veljaku, zlasti pri mnogih guvernerjih, se je zelo ohladila. Kriza s te strani je za vlado zaenkrat prešla.

Kakšen bo bodoči razvoj, je težko preokovati. Bordónova stranka ima pred sabo dobo izpraševanja vesti in določanja bodoče smeri. Niti ni jasno, kam se bo obrnil Bordón sam. Béliz organizira svojo lastno stranko in bo z njo kandidiral za prestolniškega župana, a zaenkrat brez resnih izgledov na uspeh. Kar se kandidatov tiče, se je z vsem še najbolj okoristil radikal De la Rua, ki je ohranil videz resnosti, notranje demokracije in politične stabilnosti. Moti ga le, da v kongresu radikali znova spletarijo s peronisti, da si bratsko razdelijo mesto tretjega senatorja. Kaj vse se ne dogaja, ko gre za eno mesto več pri koritu.

NOVICE S PRIMORSKE

RAZLIČNI, A ENOTNI je bil naslov proslave 20-letnice stranke Slovenska skupnost, ki je bila v začetku decembra prejšnjega leta v Gorici. Proslava je potekala v delovnem vzdušju, zato so bili govori predvsem programski. Za mikrofonom so bili deželni predsednik Marjan Terpin, deželni politični tajnik Martin Breclj in predstavnica mladih v Ssk Erika Jazbar. Sodelovali so tudi zbor F.B. Sedej iz Števerjana ter sopranistka Kristina Macarol s pianistko Ingrid Silič.

RADIO TRST A je slavil petdesetletnico obstoja s slovesnostjo v dvorani tržaškega Kulturnega doma. Govorili so predsednica RAI v Trstu dr. Grazia Levi, ravnatelj slovenskih kulturnih programov dr. Filibert Benedetič in urednik slovenskih poročil Saša Rudolf. Pri kulturnem programu so nastopili zbor Hrast iz Doberdoba in J. Gallus iz Trsta ter priložnostni godalni orkester z violinistom Črtomiro

Šiškovičem. Za to priliko so izdali tudi brošuro.

MAKS SUARD je 29-letni novomašnik, ki bo skrbel za tržaške Slovence. Izhaja sicer iz italijanske družine, vendar je bila njegova stara mati Slovenka. V semenišču v Vidmu in Trstu se je naučil slovenščine in pomagal v Ricmanjih, Rojanu in Barkovljah. Po 32. letih so Slovenci v Trstu dobili novomašnika, ki je nastopil svojo prvo službo v Ricmanjih.

MALA CECILIJANKA je naslov revije mladinskih zborov, ki je bila v Katoliškem domu v Gorici. Priredilo jo je goriško Združenje cerkvenih pevskih zborov, nastopilo pa je sedem otroških in trije mladinski pevski zbori.

SLOVENSKI KULTURNI KLUB, ki združuje dijake in študente slovenske manjšine v Italiji, je imel občni zbor. Na njem so pregledali delovanje v minuli poslovni dobi, za novo pa so izvolili odbor, ki mu predseduje Mirjam Čermelj.

Občni zbor Izseljenskega društva Slovenija v svetu

Nove smernice za leto 1996

Izseljensko društvo Slovenija v svetu (IDSVS) je bilo ustanovljeno leta 1992 na pobudo slovenskih izseljencev z namenom, da seznanijo državne organe s potrebami in težavami izseljenstva ter jih skuša reševati. Zato že od začetka tesno sodeluje s slovenskimi organizacijami po svetu, jih obvešča in skuša reševati najnujnejša vprašanja njihovih članov. Na voljo je vsem Slovencem, ki želijo priti oziroma prihajajo v domovino in imajo kakršne koli težave. V ta namen jim je na voljo pisarna IDSVS.

Čeprav je društvo še zelo mlado, šteje že več tisoč članov po vsem svetu. V za-vesti, da Slovenci po svetu niso le turistična ali folklorna zanimivost, si društvo prizadeva, da bi Republika Slovenija in njeni predstavniki razumeli, da so slovenski izseljenci živ ud slovenskega naroda, ki v svetu zastopa matično domovino kot najboljši poslanik.

Delovanje IDSVS v letih 1994/1995

V začetku leta 1994 je izseljensko društvo Slovenija v svetu organiziralo več gostovanj in kulturnih prireditev. Za Andrejko in Marjetko Dolinar, slikarki iz Argentine, je organiziralo štiri razstave med slovenskimi izseljenci v Nemčiji, dve v Belgiji in eno v Sloveniji. Peljalo je mladinsko gledališče iz Šentjošta k zamejskim Slovencem na Madžarskem. Sprejelo je skupino Kranjsko-slovenske katoliške jednote iz ZDA, ki je lani praznovala stoletnico obstoja. Skupno s Katoliškim središčem Slovencev po svetu je pomagalo pri gostovanju skupine mladih iz Stuttgarta pri njihovem vzponu na Triglav. Organiziralo je gostovanje 4. skupine slovenskih maturantov iz Argentine. V septembru in oktobru je v Mariboru in Ljubljani pripravilo

razstavo slikarja in kiparja Marjana Gruma, proslavo ob 40-letnici Slovenske kulturne akcije, gostovanje komornega zbora Ave v ZDA in Kanadi in Folklorne skupine Franceta Marolta ter kranjskega komornega zbora Musica viva v Argentini.

18. junija je organiziralo prvi tabor Slovencev po svetu. Udeležili so se ga Slovenci iz Zahodne Evrope, Argentine, Avstralije, Kanade, ZDA in zamejstva. Predstavniki slovenskih organizacij in skupnosti so orisali dejavnost Slovencev v omenjenih državah, se pogovorili o težavah, hkrati pa pokazali smernice, ki naj bi vodile društvo glede na potrebe izseljencev. Sodelovali so tudi predstavniki Republike Slovenije in odgovarjali na zahtevna izseljenska vprašanja.

Tudi lani je organiziralo več gostovanj in kulturnih prireditev. V marcu je pripravilo gostovanje dekliškega pevskega zbora Rose iz Radovljice v Stuttgartu in v juniju gostovanje NZA Šušec, folklorne skupine in dekliškega zbora iz Sv. Lovrenca na Pohorju v Vadstenu na Švedskem.

28. juniju je priredilo 2. tabor Slovencev po svetu oziroma kulturni program Spev o naši gori ob 50-letnici povojnega izseljenstva. Julija je obiskala Slovenijo Slovenska folklorna skupina Pristava iz Buenos Airesa. ID Slovenija v svetu je zanjo organiziralo desetdnevno turnejo po Sloveniji in zamejstvu.

V avgustu je društvo priskrbelo strokovno pomoč za zborovsko glasbo slovenski skupnosti v Mendosi in organiziralo peto gostovanje maturantov iz Argentine, septembra pa razstavo Ivana Bukovca v Sloveniji in gostovanje Domžalskega komornega zbora v ZDA in Kanadi. V oktobru je organiziralo tri razstave akad. slikarja Ervina Kralja v Belgiji in Franciji, gostovanje

prof. dr. Helge Glušič v Argentini in zbora Vasovalci v Parizu. Decembra je priredilo za izseljence, ki trenutno bivajo v Sloveniji. Miklavžev večer.

Izseljenskemu društvu Slovenija v svetu je tudi letos — tako kot lani — uspelo priskrbeti financiranje kulturno-obveščevalnega glasila Glas SKA in revije Meddobje.

Ostaja še nekaj nedokončanih programov, kot sta razstavi akademskih slikark Marjanje Savinšek iz Pariza in Alekse Ivanc-Olivieri s Korzike v Sloveniji, izdaja Zgodovinskega zbornika ob 100-letnici Kranjsko-slovenske katoliške jednote in Planinskega zbornika argentinskih Slovencev ter cela vrsta predvidenih programov v letu 1996. Kot vsako leto tudi letos IDSVS pričakuje podporo slovenske države.

Skozi vse leto, zlasti od maja do novembra, ko je največ izseljencev na obisku v domovini, jim skuša IDSVS dati prek svoje pisarne v Šentvidu vso potrebno pomoč. Veliko število se jih oglašja v iskanju ugodnih stanovanj za čas njihovega bivanja v domovini. Mnogo se jih oglašja v pričakovanju pomoči pri ugotavljanju državljanstva in pridobivanju lastninskih certifikatov ter za informacije o štipendijah in za svetovanje pri postopkih za denacionalizacijo razlaščenega premoženja.

V začetku letošnjega leta je organiziralo že dva sprejema za učitelje iz Argentine in Avstralije. V marcu bo IDSVS v Ljubljani pripravilo razstavo akademске slikarke Alekse Ivanc-Olivieri s Korzike. Pred nami je še naporno leto, a polno prijetnih programov in morda presenečenj.

Boštjan Kocmur

„Slovenec“, 7. februarja 1996

Razstava „Slovenske aktivnosti v Veliki Britaniji 1991-1994“

Razstava prikazuje delovanje Slovencev v Londonu v obdobju od januarja 1991 do konca 1994 in dokumentira delo posameznikov v obdobju slovenskega osamosvajanja.

Gradivo, ki se je nabiralo v arhivih Slovenskega kriznega centra in glasila The Slovenian Newsletter, je bilo sistematično zbirano od začetka leta 1992. Misel, da bi to gradivo tudi predstavili, pa se je izoblikovala ob smrti gospoda Dušana Pleničarja, slovenskega patriota in tiskarja, ki je decembra 1992 omahnil v delu za svojo Slovenijo.

Iz gradiva je bila postavljena razstava, ki

je imela več ciljev: da prične shranjevati dokumente dogodkov med junijsko vojno leta 1991 in razvoj dogodkov, kot so jih Slovenci doživljali v Londonu; da vzpodbudi posameznike, skupine in organizacije po svetu, da store isto; da Slovincem doma predstavi delo diaspore v tem času; in da izreče priznanje iniciativ in delu posameznikov.

Prva postavitev razstave je bila v decembru 1991 v prostorih Svetovnega slovenskega kongresa v Ljubljani. V pripravi so sodelovali glasilo The Slovenian Newsletter iz Londona, Svetovni slovenski kongres, Kon-

ferenca za Slovenijo in Konferenca za Veliko Britanijo, Narodna in Univerzitetna knjižnica v Ljubljani in Knjižnica Dušana Černeta v Trstu.

Razstava je zasnovana vizualno. Sestavlja jo vrsta velikih fotografij, skupno z dokumenti, korespondenco in različnimi predmeti. Med njimi je celo prva, na roke narejena slovenska zastava in transparenti iz štirih slovenskih demonstracij v Londonu leta 1991.

Razstava, ki sta jo podprla Borut Škulje, direktor Urada vlade RS za informiranje in dr. Peter Vencelj, državni sekretar za Slovence v zamejstvu in po svetu, je zaorala ledino v zavesti slovenske javnosti. Domovina je predstavila dokumente, ki prikazujejo drobec delovanja diaspore za slovensko osamosvojitve.

Razstavi v Ljubljani je sledila postavitev v Muzeju sodobne zgodovine v Celju v aprilu 1995 in v Pokrajinskem muzeju v Mariboru čez poletje 1995. V decembru 1995 pa je razstava na povabilo Društva slovenskih izobražencev bila postavljena v Trstu. Po načrtu bi potem potovala po svetu kot vzpodbuda za podobne akcije drugod.

Organizatorji se zavedajo, da se akcije v Londonu niso razlikovale od tistih, ki so jih v obdobju osamosvojitve za Slovenijo opravili Slovenci drugod po svetu. Vedo pa, da so storili korak naprej, ko so gradivo shranili in ga predstavili. Upajo, da jim bodo sledile skupine in organizacije po vsem svetu in so pripravljeni pomagati z izkušnjami in nasveti.

Jana Valenčič

Odmevi

Univerza v Ljubljani
RektorGospod
Bojan Krošelj

27. decembra 1995

Spoštovani gospod Bojan,

zelo me je presenetilo Vaše pismo in poslani izrez iz časopisa Svobodna Slovenija, to tembolj, ker tudi v daljni Argentini spremljajo dogajanja na Univerzi v Ljubljani s takšno pozornostjo. Lahko si mislite, da je nova zadolžitev zame tudi precejšen izziv, da ne govorim o občutno povečanem delu in odgovornosti. Tako kot je vedno z javnim delom, je tudi moje delo deležno občasno dokaj velikih nasprotovanj in nastopov, ki jih ni mogoče označiti za tvorno in konstruktivno sodelovanje. Toda z dobro voljo in veseljem do dela tudi takšno „podporo“ gre jemati za vzpodbudo, kajti samo tako je moči ohraniti prijazen obraz in roko v podporo vsem, kar je, mislim, najpomembnejše pri javnem delu.

V upanju, da se imate lepo, Vam želim v imenu Iročke in mojem imenu vsem v Argentini in še posebej Vam in Vaši družini zdravo, srečno in uspehov polno 1996 leto.

Srečno,

Alojz Kralj

(Op. ur.: Bojan Krošelj je sin pokojnega urednika našega tednika Joška Krošlja.)

Prejeli smo:

Uredništvo
SVOBODNA SLOVENIJA

Ljubljana, 29. 12. 1995

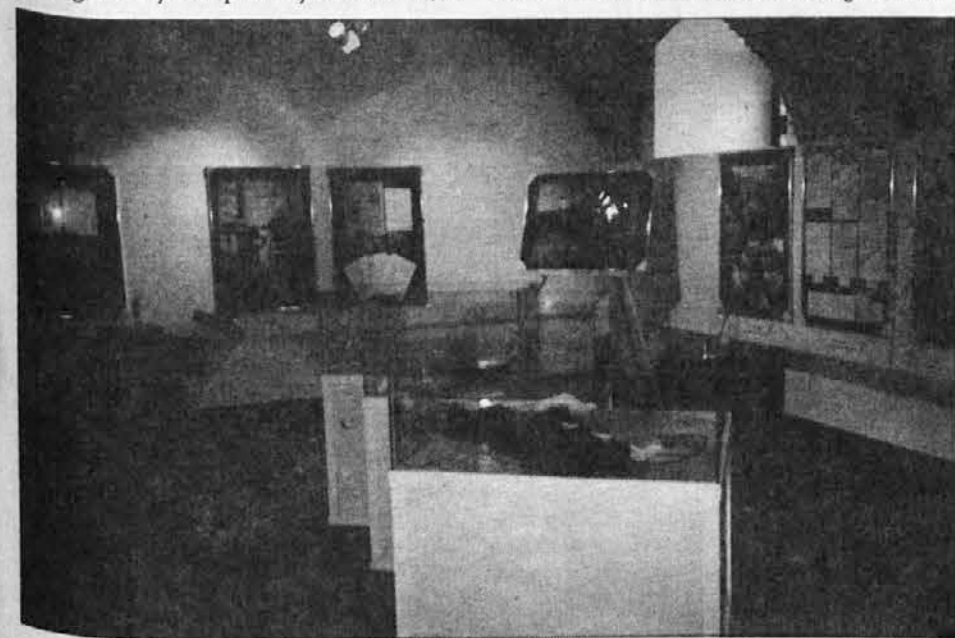
Spoštovani!

Na Vas se obračam v zadevi, ki se tiče najširše slovenske kulturne in religiozne javnosti. Morda Vam je znano, da že dolgo pripravljamo nov komentiran prevod Svetega pisma. Zdaj smo v sklepi fazi in smo že določili čas izida: september 1996. Od lanskega leta naprej razmišljamo, kako bi ta dogodek obeležili s kulturnimi prireditvami. Tako je prišlo do programa, ki vse bolj dobiva svetovne razsežnosti. Glavna prireditev bo velik mednarodni simpozij o interpretaciji Biblije od 18. do 20. septembra. Ta pa omogoča, da bo tudi vrsta drugih prireditev in seveda sama predstavitev Svetega pisma pridobila na teži. Večina prireditev bo v Cankarjevem domu.

Pomembnost dogodka in zmogljivost Cankarjevega doma dajeta dovolj razlogov za odločitev pripravljalnega odbora, da doma in v tujini v ustreznih revijah in časopisih o simpoziju informiramo čim več znanstvenikov in kulturnikov in jih obenem povabimo, naj se udeležijo prireditev. Zelo bi Vam bili hvaležni, če bi hoteli objaviti vabilo v vaši reviji.

Obseg prireditev, najemnina prostorov in tisk zbornika predavanj so velike finančne postavke. Po vsej verjetnosti tudi pri večjem številu udeležencev vsega ne bomo mogli kriti s kotizacijo, zato moramo iskati sponzorje. Na Vas se obračamo s prošnjo, da sporočilo objavite brezplačno in tako prispevate svoj delež k uspehu prireditve.

S spoštovanjem,

akad. prof. dr. Jože Krašovec
predsednik organizacijskega odboraDolničarjeva 1, SI-61000 Ljubljana, Slovenija
tel. 386/61/313-329 - faks 386/61/133-0405

Muzej novejšje zgodovine Celje, aprila 1995.

Razstava „Slovenci v Londonu 1991-1994“. Foto: Jana Valenčič

Partizani ali marsovci?

Prvega februarja bo moral na sodišče Stane Stanič, publicist in nekdanji minister za informiranje v Peterletovi vladi. Tožbo proti njemu so vložili Zveza združenja borcev in udeležencev narodnosvobodilnega boja Slovenije ter trije nekdanji partizani, Ela Urlih, Stane Koman in Miloš Rutar. Tožijo ga zaradi zapisane v Staničevi fotomonografiji *Slovenija*, ki jo je leta 1994 izdala Motovunska skupina založnikov. Mimogrede povedano, gre za eno najboljših fotomonografij, ki smo jih Slovenci dobili o svoji deželi, v kateri so skrbno izbrane najboljše fotografije slovenskih naravnih lepote ter izčrpno Staničovo besedilo, ki nam predstavi slovensko zgodovino do osamosvojitve Slovenije.

Tisto, kar je zmotilo nekdanje borce, je zapis na 30. strani fotomonografije, ki se glasi: „Dobrih deset tisoč takšnih Titovih nasprotnikov, ki so se po kapitulaciji Nemčije na Koroškem predali Britancem, so le-ti takoj brez zadržkov izročili Titovim partizanom. Le malo jih je potem ušlo tragični zablodi zmagovalcev, saj so partizani vse, brez predhodnega soglasja, postrelili.“

Tožniki menijo, da je pisec „s takšnim pisanjem podtaknil partizanom povelje poboje, glede katerih okoliščine in odgovornosti tedanjih oblasti in morebitnih posameznikov še raziskuje med drugim celo posebna parlamentarna komisija“. Poleg tega so tožniki od sodišča zahtevali, da takoj odredi prepoved prodaje knjige. Toda to še ni vse. Če založniki v roku 15 dni po odredbi sodišča to ne bi upoštevali, so zahtevali plačilo civilne kazni v višini 3.000.000 tolarjev. Navedli so tudi, da ta denar pripada njim.

Tožnikom je prizadejana „z razširjanjem neresničnega in zlonamernega klevetanja v knjigi, ki deluje pogostoma kot pamflet in vsebuje najhujše možne obtožbe, velika in nenaдомestljiva škoda“. Iz tega izhaja, da borci moti tudi ostala vsebina knjige, ne le inkriminirana „sporna“ trditev, vendar so nas v obtožnici prikrajšali za vsa tista mesta, ki po njihovem mnenju delujejo „pogostoma kot pamflet“ in vsebujejo „najhujše možne obtožbe“.

Na koncu so zapisali: „Z nikakršno korekturo ali objavo popravkov se zadeva ne da

urediti, temveč prihaja v poštev le umik knjige v vseh jezikovnih verzijah.“ Omenili so tudi, da se bo knjiga uporabljala za predstavitve Slovenije ob papeževem obisku.

Poglejmo na kratko, v kakšno razpravo se nekdanji partizani spuščajo. Najprej je nevzdržna (nekdo bi rekel, da je cinična) njihova trditev, da se zadeva ne da urediti z nikakršno korekturo ali objavo popravka. Nevzdržna zato, ker tudi več kot 10.000 pobitih domobrancev in drugih protikomunistov nihče več ne more obuditi v življenje. Prav tako se ne da več popraviti posledic njihovega petdesetletnega nasilnega zamlčevanja in zasramovanja. In tožniki hočejo še danes, kljub neštetim pričevanjem in objavljenim besedilom, pihati v isti rog.

Kot edini dokaz tožniki navajajo stavek iz knjižice *Ključne značilnosti slovenske politike 1929-1955* (Ljubljana, 1995), kjer na strani 89 piše, da je „o usodi vrnjenih domobrancev in pripadnikov drugih vojaških formacij odločalo jugoslovansko vojaško in politično vodstvo“. Ker so slovenski komunisti že pred tem potisnili svoje partizanske enote v jugoslovansko armado in odločanje prepustili jugoslovanskemu vojaškemu in političnemu vodstvu, se pač lahko zapiše tudi takšna trditev. Toda to sploh ni bistveno. Tako kot na primer za obravnavo komunistične revolucije ter protirevolucionarnega odpora ni bistveno svetovno dogajanje, kar hočejo danes, ker jim drugih argumentov zmanjkuje, na silo privleči v ospredje tisti, ki bi na vsak način radi zavarovali pridobitve revolucije. Stane Stanič v inkriminiranem stavku namreč govori o tem, kdo je „Titove nasprotnike“ postrelil, ne pa, kaj je in kaj ni odločalo jugoslovansko vojaško in politično vodstvo. In zapisal je, da so jih pobili partizani.

Seveda ni z zapisanim nič narobe. Poglejmo, zakaj ne. Zdaj, ko je v slovenski javnosti že dovolj trdno zasidrano vedenje, da je bilo takoj po vojni pobitih več kot 10.000 domobrancev, nekateri še vedno radi govorijo, da „so bili pobiti“, ne pa tudi, kdo jih je pobil. Kot je bilo že omenjeno, imamo danes o tem zbrana številna pričevanja in tudi arhivske listine, ki dajejo dovolj na-

tančne odgovore, kdo jih je pobil.

Zakaj Staničevi trditvi ne moremo oporekati? Najprej ne zato, ker v naši govorici pogosto uporabljamo v nekem daljšem obdobju oblikovan besednjak, ki je lahko v strogo formalnopравни terminologiji drugačen. Primer: dolgo smo (in nekateri še) uporabljali besedo partija, čeprav je bilo medtem že dolgo uradno ime Zveza komunistov. Ali naj zato, ker bo nekdo zapisal, da je nekaj naredila partija, trdimo, da zapisano ni res, ker je tisto v resnici naredila Zveza komunistov? Z besedo partizani je povsem podobno. V uporabi je bila ves čas po vojni in je bila skupno ime za različne vojaške oborožene organizacije, ki so jih ustanovili komunisti, pa naj gre na primer za Gubčevo brigado ali za pripadnike Vosa, Narodne zaščite, Vojske državne varnosti (VDV), Knoja, Ozne itd.

Danes bi mnogi radi zameglili krivdo (predvsem pred parlamentarno preiskovalno komisijo, ki jo omenjajo v svoji tožbi tudi tožilci) za povelje poboje in govorijo, da jih je izvajala Jugoslovanska armada, pa čeprav je javno znanih mnogo pričevanj o tem, da so v Sloveniji večino pobojev izvedli pripadniki Ozne in Knoja. Tožniki trdijo, da so „partizani kot organizirana vojaška formacija“ delovali le do „9. oz. 15. maja 1945“. Vsi vemo, tožniki pa še najbolj, da to ni res. Ne le da se takrat partizani niso razšli po domovih, temveč so se opravljale še dodatne mobilizacije. Partizanske enote so bile v mesecih takoj po vojni vključene v druge vojaške formacije, največ pa v Knoj. Parlamentarna preiskovalna komisija za povelje poboje ima med dvanajstimi arhivskimi listinami tudi vojaško poročilo 2. divizije Knoja za drugo polovico januarja 1946 (Arhiv MNZ), iz katerega se vidi, da so partizanske enote, čeprav so bile vključene v druge vojaške formacije, obdržale svoja stara imena. Tako na primer to poročilo večkrat omenja Ljubljansko, Cankarjevo in Gubčevo brigado ter XV. udarno divizijo. Omenja pa tudi „specialne naloge“, ki so jih opravljali pripadniki Knoja. S tem so mišljene seveda tudi likvidacije...

Skratka, v Sloveniji smo ves čas splošno uporabljali izraz partizani — ne pa na primer marsovci.

Ivo Žajdela, „Slovenec“, 27. 1. 1996
Posredoval po faksu Vinko Levstik

En mesec zapora

Senat okrožnega sodišča v Ljubljani, ki ga je vodila sodnica Alijana Ravnik, je obsodil na zaporno kazen enega meseca, pogojno za eno leto, časnika Iva Žajdela.

25. maja 1993 je v Slovincu objavil članek z naslovom *Razprodaja prostovoljnega dela*, v katerem je opisal, kako je kočevsko podjetje v stečaju Itas prodalo dva gasilska doma industrijskega gasilskega društva na Rudniku. Člani tega gasilskega društva so bili namreč izrazili svoje ogorčenje, kako lahko nekdo proda zgradbe, ki so jih sami zgradili z lastnimi rokami ter z nešteti urami prostovoljnega dela. Ozemlje ob rudniškem jezeru na obrobju Kočevja je z obema gasilskima zgradbama kupilo podjetje Hurwitz, ki je formalno v mešani lasti. Kupec (Italijan Hurwitz) je to storil s pomočjo domačina slovenske narodnosti Robija Gašparca, potem ko ga je pritegnil v podjetje v mešani lasti. Stavek, zaradi katerega je bil obsojen Žajdela, se glasi: „Formalno je lastnik slovenske narodnosti (domačin Robi Gašparac, o katerem imajo nekateri Kočevci zaradi njegove zaporniške preteklosti slabo mnenje), v resnici pa je kapitalski lastnik tujec (Italijan).“

Sodnica Alijana Ravnik je menila (razsodila), da je s tem, ko je zapisal podatek, da je „domačin Robi Gašparac, o katerem imajo nekateri Kočevci zaradi njegove zaporniške preteklosti slabo mnenje“, Robija Gašparca razžalil. To je razložila s tem, da nekomu, ki je svojo kazen odslužil, te kazni ni več mogoče očitati. Sodnica s senatom ni upoštevala zatrjevanja časnika, da je zapisal le to, kar so mu povedali prizadeti gasilci, da je podatek, ki je bil predmet spora (obtožbe), napisal v dosti bolj omiljeni obliki, kot so mu ga predstavili gasilci, in da Gašparca ni hotel razžaliti ali mu očitati dejanja z namenom zaničevanja, saj ga osebno sploh ne pozna. Poudaril je, da je to pač samo eden od podatkov o osebi, ki je bil vpletena v spor z gasilci, in da so mu gasilci prav ta podatek zelo poudarjali, zato ga je pač omenil v smislu popolne informacije. Z omembo spornega podatka Gašparca nikakor ni nameraval zaničevati ali žaliti, ampak je objavil (le s splošno omembo, ne pa s konkretnostmi!) samo to, kar so mu prizadeti gasilci poudarjeno in prepričljivo pripovedovali.

Po prejemu sodbe se bo Ivo Žajdela na sodbo pritožil, za kar ima 15 dni časa. Po sodbi je dejal, da takega razpleta nikakor ni pričakoval, da je zelo presenečen in prizadet, saj to pomeni, da časnika nekaterih stvari enostavno več ne sme napisati v občilih, predvsem pa pomeni, da bo, če ne bo na drugi stopnji drugačnega sklepa, naslednje leto pri svojem delu moral uporabljati veliko stopnjo samocenzure, kar ni v interesu informiranja, poleg tega pa bi ga ta obsodba spremljala še nekaj let.

Iz Slovenca, 7. 2. 1996

Borci izgubili tožbo

1. februarja je bila na okrožnem sodišču v Ljubljani glavna obravnava, na kateri je senat — predsedovala mu je sodnica Tadeja Primožič — razsojal o tožbi nekdanjih partizanskih borcev proti Stanetu Staniču. V razlagi je senat najprej povzel navedbe tožnikov.

Nato senat povzema Staničeve argumente, s katerimi sodišču predlaga zavrnitev tožbe, češ da v knjigi niso omenjeni tožniki, ampak „Titovi partizani“. O kršitvi osebnostne pravice je mogoče govoriti le, če je oseba konkretizirana. Zveza borcev ima status društva in zato ne more biti imetnica osebnostne pravice, sicer pa se sporno besedilo nanjo ne nanaša. Tudi znanstveno poročilo ni ustrezen protiaargument, saj ne pove, kdo je poboje izvrševal.

Senat je nato v pojasnilu zapisal, da bi morali borci dokazati, da Staničeva trditev, da so partizani po vojni domobranci postrelili, ni resnična. Stanič bi lahko nato dokazal, da je trditev resnična, če pa mu to ne bi uspelo, pa bi lahko dokazoval, da je imel utemeljen razlog v svojo trditev verjeti. „Takšno dokazovanje v konkretnem primeru ni bilo potrebno, ker gre za splošna znana dejstva.“ Teh pa obema stranema v postopku ni treba dokazovati,

saj jih mora sodišče po zakonu obvezno upoštevati.

ZA POBOJE SO ODGOVORNI PARTIZANI

Senat nadaljuje: „Izvensodni pobjo domobrancev, ki so jih med 27. in 31. majen 1945 vrnile britanske vojaške oblasti z vetrinskega polja, je zgodovinsko dejstvo, ki ga tožniki ne zanikajo. Zgodovina človeštva kaže, da zmagovalci po vsaki vojni na tak ali drugačen način obračunajo s poraženci. Splošno je znano, da so bili v drugi svetovni vojni na ozemlju naše države zmagovalci partizani, med poraženci pa so bili tudi domobranci. Iz navedenega izhaja logičen sklep, da so za povelje poboje odgovorni partizani. Za presojo protipravnosti spornega besedila zadošča takšna splošna ugotovitev, ker je tudi sporna trditev prvega toženca (Staniča, op. p.) zelo splošna.“ Po mnenju senata Stanič „v spornem besedilu ne omenja slovenskih partizanov ali slovenske partizanske vojske, ampak govori o partizanih oziroma Titovih partizanih, zato ni pomembno, kdo je odredil pobjo in kdo jih je neposredno izvršil, niti kdaj je partizanska vojska kot organizirana vojaška formacija prenehala

delovati. Pojem partizan je splošen, generičen pojem, označuje pa pripadnika oziroma udeleženca narodnosvobodilnega boja. Ta pripadnost je po svoji naravi takšna, da ne preneha s koncem vojaških operacij ali razpustitvijo določene vojaške formacije. Partizan ostane partizan, tudi po smrti. Znanstveno poročilo, na katerega se sklicujejo tožniki, ne nasprotuje prejšnji ugotovitvi sodišča o odgovornosti za povelje poboje. Poročilo namreč ne omenja, kdo je izvrševal poboje, ampak navaja le, kdo je odločal o usodi vrnjenih domobrancev. Splošno je znano, da so takratno oblastno strukturo sestavljali bivši partizani. To pomeni, da je bilo tudi odločanje o usodi vrnjenih domobrancev v rokah ljudi s partizansko preteklostjo. Ugotovitve in sklepi posebne parlamentarne komisije, na katero se sklicujejo tožniki, pa sodišča ne vežejo.“

RESNICA NI PREPOVEDANA

Zato senat ugotavlja, da sporni Staničevi trditvi „ni mogoče očitati neresničnosti. Širjenje resničnih trditev ni prepovedano, saj 39. člen ustave vsakomur zagotavlja svobodo izražanja.“ Poleg tega sporna trditev „obravnavajo vojno hudo-

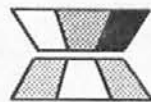
delstvo. Tovrstnih zločinov že pojmovno ni mogoče uvrstiti v okvir dogodkov in dejstev osebnega življenja, ki so sicer varovani s pravico do zasebnosti. Sodelovanje pri vojnem hudodelstvu in osebno dostojanstvo se seveda izključujeta.“

Na koncu je senat zapisal: „Tožniki so v pravdi popolnoma propadli, zato morajo prvima dvema tožencema povrniti vse njune pravne stroške.“ Borci se v 15-dnežih sicer lahko pritožijo, vendar se iz primera vidi, da verjetno ne bodo rinili z glavo skozi zid.

Ivo Žajdela, „Slovenec“, 12. 2. 1996

Posredoval: Vinko Levstik

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

VIPAVA - V občinski hiši so dvakrat nastopili dijakinja in dijaki tretjega letnika Škofijske gimnazije v Vipavi. V režiji prof. Bojane Kompare so uprizorili ljudsko igro v priredbi Zorka Simčiča Krst pri Savici. Prvič so si igro ogledale njihove družine, drugič pa so predstavo namenili splošni publiki. - Gimnazija je zaradi rasti postala premajhna in napovedala gradnjo telovadnice, učilnic, dvorane in dijaškega doma. V njej se letos uči 110 dijakinj in dijakov.

LJUBLJANA - Pri Organizaciji združenih narodov spada Slovenija v skupino 25 držav, ki redno plačujejo članarino. V tej skupini so države Eropske zveze in nekatere druge razvite države kot so Kanada in Avstralija. Sloveniji so zmanjšali članarino od 0,09% na 0,07%, kar predstavlja letno 730.000 dolarjev. Članarino določajo pri OZN na podlagi raznih kazateljev: višina bruto domačega proizvoda, število prebivalcev, obseg in struktura izvoza, med drugimi. Z rednim plačevanjem je mogoče imeti kake prednosti, vendar slovenskim predstavnikom še ni uspelo, da bi Slovenijo v okviru regionalnih volilnih skupin premestili iz skupine vzhodnoevropskih držav v zahodnoevropsko (razen pri mednarodni zvezi za telekomunikacije).

LJUBLJANA - Inštitut za varovanje zdravja je objavil rezultate analize umrljivosti v Sloveniji za leto 1994. Iz nje je razvidno, da se je v tem letu rodilo 106 ljudi več kot pa jih je umrlo. Pravi tudi, da moški pogostejše in mlajši umirajo kot ženske v vseh starostnih skupinah razen med dojenčki. Umrljivost je različna med regijami. V murskosobotni je najvišja (ker ima starejše prebivalstvo); najnižja pa v novogoriškem območju (verjetno tudi zaradi dobre zdravniške oskrbe). V okolici Maribora in Novega mesta vzbuja skrb umrljivost mlajših skupin prebivalstva.

LJUBLJANA - Komisija za pospeševanje slovenščine na neslovenskih univerzah, ki ji predseduje dr. Jože Toporišič, ima na skrbi lektorate slovenščine na 15 univerzah po svetu: v Bratislavi, Budimpešti, Bukarešti, Gradcu, Katovicah, Krakovu, Nottinghamu, Parizu, Pragi, Rimu, Sofiji, Sydneyu, Trstu, Tübingenu, Varšavi, Moskvi. Poleg njih je še 14 lektorjev, katerih pa Slovenija ne predlaga in so odvisni od samih univerz v Beogradu, Berni, Bloomingtonu, Frankfurtu, Münchnu/Regensburgu, Novem Sadu, Osijeku, Skopju, Würzburgu, na Visoki šoli za prevajalce v Trstu, Vidmu, Neaplju in Hamburgu. Lektorji imajo na skrbi slovenščino kot samostojni ali izbirni diplomski predmet, število študentov pa je v stalnem nihanju. Zadnji podatki komisije omenjajo skupno okoli šeststo učencev, vendar je podatek nepopoln, ker od nekaterih lektoratov nimajo na voljo zadnjih podatkov. Lektorji so velikokrat prvi posredniki informacij o Sloveniji, pobudniki za prevode (tudi sami so večkrat prevajalci) in organizatorji kulturnih prireditev.

MURSKA SOBOTA - Srednja strojna in tekstilna šola vzgaja 1.500 mladih Pomurcev. Čeprav bodo po raznih krajih uknili sedem šol za avtomehanike, je ministrstvo namenilo tej šoli denar za nakup računalniško vodene avtostezze za praktični pouk bodočih mehanikov. Šola pa je morala zagotoviti denar za ustrezne prostore za novo opremo.

LJUBLJANA - Lansko leto je umrlo kar osem znanih slovenskih glasbenikov: Ladko Korošec, Radovan Gobec, Pavel Šivic,

Borut Lesjak, Hilda Horak, Bogo Leskovic, Bojan Adamič in Marjan Lipovšek. V njih spomin so v Cankarjevem domu skupaj s Slovensko filharmonijo izvedli Verdijevo Messe da Requiem za soliste, zbor in orkester. Pri izvedbi so sodelovali orkester Slovenske filharmonije; trije zbori (pripravila sta jih dr. Mirko Cuderman in Matjaž Šček): Slovenski komorni zbor, Consortium musicum in komorni zbor RTVS. Dirigiral je Marko Letonja, solisti pa so bili: sopranistka Ana Pesar-Jerič, mezzosopranistka Andrea Bönig, tenorist Francisko Araiza in basist Ivan Urbas.

VIDEM OB ŠČAVNICI - Prostovoljno gasilsko društvo Sv. Jurij ob Ščavnici slavi letos sto deset letnico obstoja in delovanja. Predvsem so pozorni pri vzgoji naraščajo, zato so si pridobili pravico, da se prihodnje leto udeležijo evropskega tekmovanja gasilskih veščin.

LJUBLJANA - Umrli je akad. dr. Jože Bole, tudi po svetu znan biolog in naravoslovec, ki je raziskoval predvsem na področju malakologije (problematiko podzemeljskih mehkužcev) in speleobiologije. Doktorsko disertacijo je leta 1960 predstavil z naslovom Morfološki, ekološki, taksonomski in filogenetski problemi naših subteranih gastropodov.

PORTOROŽ - Leta 1994 so odkrili v globini 700 metrov termomineralno vodo. Po raznih analizah in preskusih so se odločili, da vodo napeljejo v Terme Palace in Grand hotel Palace. Bazene s termalno vodo (med 28 in 36°C) bodo povezani z raznimi masažnimi tuši, savnami in toplimi vreli in jih združili z obstoječimi zdravilnimi programi s slano vodo in morskim blatom. Center bo namenjen zdravljenju revmatičnih in degenerativnih obolenj, zdravljenju po operacijah in ranah, kožnih boleznih in boleznih dihal.

BOVEC - Cesto na Mangrt bodo letos v celoti pokrili z asfaltom in jo opremili z vsemi potrebnimi pripomočki, da bi čim dalj časa obstala. Obnovitev ceste je stekla predvsem zaradi daru neimenovanega darovalca, ki je daroval zanj 20 milijonov tolarjev. S tem je tudi prisilil oblasti, da so iz državnega proračuna namenili potrebno vsoto.

KOČEVSKA REKA - Na tem področju so komunistične oblasti v petdesetih letih porušile vse sakralne objekte (čez 40) in znamenja, zato je prva demokratična vlada namnila zidavo cerkve na starih temeljih. Avgusta 1994 so začeli z gradbo, konec lanskega leta pa so morali z njo prenehati, ker je zmanjkalo denarja. Porabili so 170 milijonov tolarjev (večina je zagotovila država), za dokončanje pa bi potrebovali še 125 milijonov SIT. Hoteli so jo dokončati do prihodnje pomladi, ko bi v njej bila prva birma. Cerkev pokriva 440 kv. metrov, v njej bo 170 sedežev, sprejme pa skupaj okoli 370 ljudi. Trenutno je maša v dvorani krajevne skupnosti, k verouku pa prihaja več kot 50 otrok.

LJUBLJANA - Kljub temu, da naj bi voda v slovenskih vodovodih bila dobra in zadostna, šest podjetij prodaja pakirano pitno vodo: Zlata kaplja (polni radomeljska Plastenka), Radin (Radenska), Tempel (Rogaški vrelci), Julijana (Perne pri Jesenicah), Pitna voda (Ljubljanske mlekarne) in Zala (Pivovarna Union). Vse pitne vode poskušajo izvažati na razne kraje sveta: ZDA, Rusijo, Hrvaško, Libijo, Izrael, Tajsko, Grčijo, Ciper. Leta 1994 so vse polnilnice načrpale čez milijon hektolitrov vode, od teh pa čez 250 milijonov izvozile.

Osebnosti

Rojstvi: V družini Francija Jarca in Mojce Oberžan se je rodil sin, ki bo pri krstu dobil ime Franc Jožef.

10. februarja sta se v Capitalu rodila dvojčka Diana Lucija in Pavel Smole, hčerka in in sin inž. Stanka in cont. Marte roj. Koželnik. Čestitamo!

Krst: V nedeljo, 11. februarja, je bil krščen v cerkvi Jesús de los Milagros v Moronu Martín Jakoš, sin dr. Petra in ge. Klavdije roj. Malovrh. Botra sta Marjan in ga. Karla Jakoš, krstil pa je župnik France Himmelreich. Čestitamo!

Smrti: V Slovenski vasi je 8. februarja umrl Jernej Kalan, star 81 let. 7. februarja je umrla ga. Pavla Svetlin roj. Krušič. Naj počivata v miru!

Slovenski dom San Martin

1. decembra 1995 je Rožmanova šola pripravila sklepno prireditev. Po zahvalni sv. maši v Zavodu srca Jezusovega je sledila akademija v Domu. V letu 1995 je tečaj obiskovalo 72 otrok, katerim so posvečali svoje znanje in čas: katehet Franci Šenk, Katica Dimnik, Saša Golob, Angelca Podražaj, Irena Peršuh, Regina Leber, Marta Škulj, Danica Petkovšek, Andreja Malovrh in Lučka Kastelic. Učenci so staršem in starim staršem pokazali v besedi in pesmi znanje, ki so si ga v šoli pridobili. Po vrsti kot so hiše v Trsti so se zvrstili nastopi, od ljubkih mišk iz otroškega vrta do že doraščajočih osmošolcev. Posamezne točke je sproščeno napovedovala Angelca Podražaj. Voditeljica ga. Katica Dimnik je podala staršem zanimive misli in izkušnje o vzgoji in jih naprosila za vztrajnost in zgled pri gojitvi slovenskega jezika. Osnovno šolo sta dokončala Marjan Belec in Marjana Petkovšek, ki sta se poslovila od šole. Odbor Doma jima je podaril knjigi z željo naj bi še naprej rada zahajala v Slovenski dom. Predsednica odbora staršev Gabrijela Marolt se je zahvalila učiteljem in staršem za vso pomoč. Poslovila se je tudi od Marije Petkovškove, ki je dolgo let sodelovala v odboru. Po kratkem odmoru so otroci hitro zasedli prostore in nestrpnost dočakali prihod sv. Miklavža, ki je vsakega lepo obdaroval.

10. december je bil lep praznik za farno občestvo. Spremljali smo devet otrok pri ponovitvi prvega sv. obhajila. Pri maši so sodelovali starši prvoobhajancev, pel je šolski zborček. Vsi smo sklenili, da bomo prvoobhajancem trdna opora v verskem življenju.

15. decembra smo z večerjo zaključili kuharski tečaj, ki ga je skrbno vodila Majda Petkovšek. Pomagali sta Janika Jesenovec in Marija Petkovšek. Vsako drugo in četrto soboto je v kuhinji prav lepo dišalo.

17. decembra, po nedeljski sv. maši smo se v lepem številu zbrali pod košatima lipama Doma. Predsednik Andrej Peršuh, Stanko Marinček in Franc Zorec (v imenu bivših domobrancev) so odkrili spominsko ploščo. Župnik Franci Šenk jo je blagoslovil in zmolil za pokojne, ki so darovali svoja življenja za domovino. Lic. Vladimir Voršič je navzoče tako nagovoril: „Prisostvujemo odkritju plošče, ki nas bo spominjala na dogodke pred 50. leti. Eden od teh je bil konec druge svetovne vojne, med katero smo večinoma že vsi prenašali preganjanja, begunstvo, krivice in še kaj hujšega. Drugi tak dogodek je bil naš beg pred rdečo strahovladno in tretji je bil lažnjivi poljub Barabe 20. stoletja, ki je izdal v nečloveško mučenje in poboju naše drage brate. Ta plošča pa naj nas tudi povezuje, saj je ustoličena kot simbol v vseh naših domovih. Naj bo tudi spomin na vse zasluge tistih, ki so se vseh 50 let žrtvovali, da še dandanes tako številčno ohranjamo našo skupnost v

Argentini. Naj nam sveti vse bodoče dni in naj nas opominja in vzpodbuja, da ne omahnemo nikoli. (...)“ V spoštljiv poklon našim junakom smo zapeli Oče, mati.

25. decembra smo pri slovesni sv. maši počastili novorojenega Odršenika. Sv. daritev je opravil župnik Franci Šenk, vodil pa Janko Filipič. Slovenski pevski zbor, ki ga trenutno vodi Jože Omahna je z božičnimi napeti ustvaril praznično vzdušje. Zbor sta spremljala prof. Lučka Kastelic na orgle in Božo Šurman na vijolino. Po sv. maši smo se srečali v dvorani in si ob lepo okrašenih mizah zaželeli božičnega veselja. Božični zajtrk so nam postregle članice Zveze ženamat. Otroci so nas obdarili z božičnim petjem.

31. decembra smo se poslovili od starega leta in nazdravili novemu z najboljšimi željami. Vsak si je kar sam postregel z bogato obloženo mizo. Ob melodijah „Wunderdome“ pa je zaživelo na plesišču.

V. P.

NOVICE S PRIMORSKE

MARJAN PERTOT, knjižničar v knjižnici Dušana Černeta v Trstu, je za svoje vztrajne in dolgoletne napore pri zbiranju zdomskega tiska, prejel Trubarjevo plaketo, priznanje Zveze kulturnih organizacij Slovenije. Pertot je bil leta 1987 tudi v Argentini, da bi izpopolnil knjižnico.

SREČANJE SLOVENCEV videmske pokrajine traja že tri desetletja. Po novem letu se zberejo, pregledajo delo in potrebe Beneških Slovencev ter načrtajo nove programe. Letos so potožili predsedniku deželne vlade Julijske krajine Furlanije Sergiu Cecottiju, da še vedno ne vidijo slovenskih televizijskih programov, da dvojezična šola v Špetru Slovenov nima zadosti javne pomoči in da niso uresničene gospodarske pobude. Na srečanju so predstavili tudi letošnji Trinkelov koledar in izdali ponovno podporo župniku Pasqualu Gujonu, ki so mu orožniki razdeljali cerkev v vasi Matajur.

NOVI GLAS, novi tednik na Tržaškem in Goriškem, je izdal svojo prvo številko 11. januarja. Odgovorni urednik je dr. Drago Legiša, glavni urednik pa Andrej Bratuž.

V MOGADIŠU sta bila leta 1994 umorjena časnikarka RAI Ilarie Alpi in zamejski snemalec Miran Hrovatin. V kasnejših raziskavah so preiskovalci potrdili glasove, ki so se širili po junji smrti, češ da je pri umoru bila posredno ali neposredno vpletena italijanska vojaška tajna služba. Umorjena naj bi namreč prišla na sled prekupčevalcem orožja, s katerimi je trgovala Italija.

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliske vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchietto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel.: 831-3546.

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantacijske osce-integracije; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadst. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

Tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadst. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 476-7991.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadst., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

SLOVENSKI SREDNJEŠOLSKI TEČAJ „RAVN. MARKO BAJUK“

sporoča,

da bodo v soboto, 2. marca, ob 9. uri sprejemni izpiti za 1. letnik.

Vsebina izpita: narek, branje, recitacija, pogovor v slovenščini.

V soboto, 9. marca: ob 14. uri seja profesorjev
ob 15. uri popravni izpiti
ob 17. uri vpisovanje
ob 18. uri začetna sv. maša

Pogoj za vpis v 1. letnik: predložitev spričevala o končani slovenski osnovni šoli in potrdilo o vpisu v argentinsko srednjo šolo.

Pogoj za vpis v ostale letnike: predložitev spričevala prejšnjega letnika in počitniška naloga: 15 dni počitniškega dnevnika (vsaj 2 lista ali 4 strani). Dijaki II. in III. letnika pa morajo predložiti tudi potrdilo o vpisu v argentinsko srednjo šolo. Opozarjamo starše in dijake, da se dijaki, ki na dan vpisovanja ne bo izpolnili vseh navedenih pogojev za vpis, ne bo mogel vpisati v tečaj.

Vpisnina: \$ 10.- drugi otrok plača \$ 5.- tretji pa je vpisnine oproščen.

NOVICE IZ KOROŠKE

KRES V ALPAH: Selani in ljudska iniciativa S.O.S. so se pridružili evropski iniciativi, da prižgejo svoj kres v Grosi planini in na Šentjaških Rutah. Prižganih je bilo okrog tisoč kresov, to naj bi bilo opozorilo odgovornosti ljudi, da Rož ni pripravljen žrtvovati svoje doline za načrtovano gradnjo jugovzhodne železnice. Selani so prižgali svoj ogenj zato, ker ima tam vojašnica svoje vežbališče, kraj je tudi turistično privlačen cilj za celo regijo. S tem so pokazali strah, da bi uničili planinski svet pod Košuto.

ZVONOVI: Pred 50 leti je bilo slavlje v Libužah, Dvoru in v Št. Jurju. Leta 1943 so nacisti pobrali vse zvonove iz cerkvenih stolpov, da bi jih odpeljali, ker so bili namenjeni za vojaške topove. Dva domačina sta čez noč odpeljala in zakopala zvonove na lastnem vrtu. Da ne bi bilo sledi, so naslednji dan tja zvozili gnoj. Po končani drugi svetovni vojni so izkopali zvonove, jih očistili in varovali še nekaj dni. Vojske

je bilo konec, nekateri nacisti so še vedno radovedni, kdo je vzel zvonove!

OBIRSKE JAME: Kapniške Obirske jame so že praznoval 300.000 obiskovalcev. Za praznovanje so predstavili tudi informacijski biro, s katerim bodo informirali turiste in domačine.

Ob 10-letnici smrti msgr. Antona Oreharja

bo v soboto, 16. marca, ob 19.15
v cerkvi Marije Pomagaj

somaševana sveta maša
s petjem Gallusa in po njej kratka spominska prireditev z govorom arh. Jureta Vombergarja, poezijo Franceta Papeža in petjem mladinskega zbora iz San Justa.

OBVESTILA

NEDELJA, 3. marca:
TOMBOLA na Pristavi

V slovo dragim sestram!

Na svidenje nad zvezdami,
kjer Bog pripravi prostor je
za vse, ki Vanj verujejo, upajo
in Ga iskreno ljubijo.

8. januarja je v Ohio (ZDA) utihnilo skrbno srce sestre

Kristine por. Slabič

7. februarja pa je v Buenos Airesu zadnji utrip zvestega srca ugasnilo zemljsko življenje sestri

Pavli por. Svetlin

Težko preikušnje življenja: vojne grozote, izguba domovine, bratov in svojih dragih, begunstvo in trudapolno življenje v tujini, sta z božjo pomočjo vdano nosili. Bog Oče ju je poklical v večno domovino, saj sta Mu v življenju zvesto služili. Vsem se zahvaljujem za molitve, izraze sočutja in vso pomoč. Njunji duši pa priporočam božjemu Usmiljenju.

Žaljujoča sestra
Ivana Krušič
v imenu ostalega sorodstva

Girard, Buenos Aires, Mengeš
Februarja 1996.

„Jaz sem Vstajenje in Življenje.
Kdor vame veruje, bo živ,
tudi če umrje...“
Jn (11, 25)

V sredo, 7. februarja, je odšla k Bogu lepo pripravljena na večno življenje v 67. letu naša ljuba žena, mama, stara mama, tašča, sestra, teta, sestrična

Pavla Svetlin roj. Krušič

K večnemu počitku smo jo spremili naslednji dan na pokopališče Villegas. Globoko hvaležnost smo dolžni delegatu župniku Jožetu Škerbcu za duhovno pomoč v bolezni, dr. Lojzetu Brčetu in dr. Mihi Starihi za zdravniško pomoč, župniku Gregoriju Zitzmannu za vso skrb in pomoč, posebno ob uri njene smrti in molitve ob krsti. Iskrena zahvala za vso dobroto gdč. Rezki Bohinc, enako vsem Lavričevim za vso skrb in pomoč in darovan venec Lavrič-Kržišnik. Zahvala gospodom duhovnikom za molitve ob krsti Jožetu Guštinu in župniku Mariu. Prav posebna zahvala Danetu Vrečarju in Toniju Bidovcu za molitve ob krsti, naslednji dan za darovano sv. mašo za rajno in vse tolažilne besede ter za vodstvo pogreba. Zahvala tudi pevkam in pevcem in Zvezi žena in mater za šopek in sožalje.

Vsem, ki so nam bili v oporo, molili z nami, kropili, za izraze sožalja in delili z nami težke ure slovesa, naj Bog stotero poplača.

Rajno pa priporočamo v molitev in blag spomin.

Žaljujoči: mož Karel,
hčerki: Monika in Milena por. Štefe,
vnuka: Viki in Tomi
zet: Nejko,
sestri: Ivana in Marija z družinama,
brat: France,
nečaka: Peter in Stanko Slabič z družinama,
sestrična: Marija Pavli
ter ostalo sorodstvo

Buenos Aires, ZDA, Slovenija